

forslaget paa det bedste til det høje Tings Velvillie.

Thomas Larsen: Det foreliggende Forslag er jo i alle sine Hovedbestemmelser en gammel Bekendt, og det skal derfor ikke give mig Anledning til mange Bemærkninger. Naar jeg siger dette, er det dog ikke, fordi jeg ikke har Interesse for de Tanker, som ligge til Grund for Lovforslaget, thi det har jeg i allerhøjeste Grad, som ærede Medlemmer ville vide ogsaa fra tidligere Udtalelser angaaende netop det samme Spørgsmaal; men det forekommer mig, at da vi i den foregaaende Rigsdagssamling meget ofte og meget udførligt have drøftet Spørgsmaalet om Arbejdsløshed, vil der ikke være Anledning til atter at optage nogen meget vidtløftig Debat om Spørgsmaalet. Dette gælder saa meget mere, som jeg gaar ud fra, at Lovforslaget kommer til Behandling i et Udvalg, og der altsaa der vil blive Anledning til en indgaaende Undersøgelse af de Tanker, hvorpaa det er bygget. Jeg sagde, at vi ofte have behandlet dette Spørgsmaal; jeg skal saaledes nævne, at vi i den foregaaende Rigsdagssamling havde Spørgsmaalet til Behandling ikke mindre end 3 Gange, første Gang, da vi drøftede et Forslag om Arbejdsløsheds-kasser, der var stillet af de Herrer Socialdemokrater, anden Gang, da Udvalget, som var nedsat angaaende Invaliditets- og Alderdomsforsikring, gjorde sin Indstilling, og tredje Gang, da det foreliggende Forslag blev behandlet.

Det ærede Medlem, som nu talte paa Forslagsstillernes Vegne, udtalte bl. a., at han ved Fremsættelsen af Forslaget i Aar havde gjort sig Umage for at tage Hensyn til de Udtalelser, som vare fremkomne under Kritikken af Forslaget, og det er jo rigtigt, det har man gjort. Forslagsstillerne have saaledes taget Sigte paa at ændre Forslaget paa et meget væsentligt Punkt for at imødekomme Ønsker, som fremkom fra forskellige Sider her i Tinget. Jeg tænker her paa det solidariske Ansvar mellem Kasserne indbyrdes, som Forslaget var bygget paa i Fjor. Dette solidariske Ansvar er nu borttaget, og Kasserne fremtræde ifølge det foreliggende Forslag mere som Enkeltkasser. Jeg anser dette for at være et Fremskridt. Ligeledes er jo som nævnt af den ærede Ordfører ogsaa Antallet af Nævnets Medlemmer indskrænket betydeligt. Ogsaa dette anerkender jeg som en For-

bedring. Naar jeg siger dette, er det alligevel ikke min Mening, at de Forbedringer, der ere indførte, gøre Forslaget helt tilfredsstillende. Det, der var Hovedanken i Fjor — baade fra den højtærede Ministers og min Side — var, at der ikke var fastsat nogen Definition af Begrebet „uforskyldt Arbejdsløshed“ og heller ikke af Begrebet „Sæsonarbejder“, hvad særlig den højtærede Minister stærkt fremhævede. Paa disse to meget væsentlige Punkter er der ikke taget Hensyn til den rejsede Kritik. Nu hører jeg ganske vist Ordføreren for Forslagsstillerne sige, med Hensyn til Definitionen af „Sæsonarbejder“, at han tror, at det vil være heldigt at lade det praktiske Liv klare Begreberne. Det kan man jo nok sige, men naar man som her vil engagere Statskassen med $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., har man dog en Pligt til at klare disse Begreber nogenlunde, saa man ved, hvad Statens Penge bruges til. Man maa skaffe nogen Klarhed til Veje her og det saa meget mere, som jeg ikke ret kan tænke mig, hvorledes det skal være muligt i det praktiske Liv at praktisere § 10 om Sæsonarbejdere. Den Bestyrelse, som skal praktisere denne Paragraf, vil sikkert komme i stor Forlegenhed. Jeg skal dog ikke opholde mig ved Enkeltheder i Forslaget, men kun sige, at den Tanke, hvorpaa Forslaget er bygget, fremdeles har min store Interesse, og jeg er for saa vidt glad for, at den atter er fremsat i Lovforslags Skikkelse, og at Spørgsmaalet kommer til en indgaaende Drøftelse.

Jeg havde ganske vist tænkt mig, at man havde overladt den Kommission, der er bleven nedsat om Invaliditets- og Alderdomsforsikring, at tage dette Spørgsmaal op til grundig Overvejelse og foranstalte en virkelig Undersøgelse af vore hjemlige Forhold. Men da Forslaget nu i Aar atter er kommet frem, inden Kommissionen har haft Lejlighed til at optage et saadant Arbejde, ser jeg dog ikke, at der er noget i Vejen for at give Forslaget en indgaaende og alvorlig Behandling i et Udvalg. Thi ethvert Arbejde, der kan bidrage til Løsning af dette Spørgsmaal, vil være af Betydning, hvad enten det sker i et Udvalg eller en Kommission. Men det er fremdeles min Opfattelse, at dette Forslag endnu ikke er modent til at træde ud i det praktiske Liv, endnu ufærdigt. Der maa foretages en nøjere Undersøgelse end den, som jeg formoder er gaaet forud for Fremsættelsen af dette Forslag. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Forslaget til nærmere Drøftelse i et Udvalg.